

TILKENDEGIVELSE
meddelt mandag den 1. december 2015

i faglig voldgiftssag, FV 2015.0106

Fagligt Fælles Forbund
(advokat Evelyn Jørgensen)

mod

Danske Mediers Arbejdsgiverforening
for
A/S Bladkompagniet
(advokat Hans Henrik Christiansen)

Twisten

Twisten angår formalitetsspørgsmålet, om Danske Mediers Arbejdsgiverforening har sendt svarskrift til klager og til opmanden rettidigt, dvs. senest 10 dage før hovedforhandlingen, og – hvis det ikke er tilfældet – hvad virkningerne af overskridelsen af fristen er.

Påstande

Klager, Fagligt Fælles Forbund, har påstået indklagede, Danske Mediers Arbejdsgiverforening for A/S Bladkompagniet, tilpligtet at anerkende, at indklagedes svarskrift ikke er sendt rettidigt, og at der som følge heraf skal afsiges kendelse efter klagers påstande i klageskriftet af 10. november 2015:

Indklagede skal anerkende, at SH-dage indgår i opgørelsen af den normale ugentlige arbejdstid på 37 timer, når SH-dagen falder på medarbejderens normale ugentlige arbejdsdag, jf. Fællesoverenskomst for provinsen mellem DMA og 3F, Transportgruppen.

Bladkompagniet A/S skal betale 30.365,64 kr. i efterbetaling af manglende overtidstillæg med procesrente fra de enkelte lønandales forfaldsdatoer til forbundets medlem Erik Schmidt for perioden 29. december 2011 til 2. januar 2015.

Indklagede, Danske Mediers Arbejdsgiverforening for A/S Bladkompagniet, har påstået sagen fremmet og realitetsbehandlet ved faglig voldgift.

Sagens behandling

Formalitetsspørgsmålet blev forhandlet den 1. december 2015 med højesteretsdommer Thomas Rørdam som opmand. Som sidedommere udpeget af klager fungerede Tina Petersen og John Bondebjerg, og som sidedommere udpeget af indklagede fungerede Claus Borly og Pia Rude Truelsen.

Efter procedure voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås flertal for noget resultat. Opmanden tilkendegav herefter sin opfattelse af sagen.

Overenskomster mv.

Fællesoverenskomst for Provinsen mellem Danske Mediers Arbejdsgiverforening og 3F Fagligt Fælles Forbund, Transportgruppen, 2014-2017 indeholder bl.a. følgende bestemmelser i § 22:

”§ 22. Regler for fagretlig behandling

...

Stk. 5. Lykkes det ikke [ved mæglings- og organisationsmøder] at opnå enighed, skal sagen, for så vidt den angår forståelsen af en mellem organisationerne bestående overenskomst, forelægges en voldgiftsret til afgørelse, hvis en af organisationerne forlanger det. Den organisation, der ønsker sagen videreført, skal inden 14 kalenderdage give den modstående organisation skriftlig meddelelse herom.

...

Stk. 7. ...

Klageskrift fremsendes til modparten og til opmanden senest 21 kalenderdage før retsmødet. Klagen vedlægges mødereferater og bilag, der ønskes påberåbt.

Svarskrift med tilhørende bilag tilsendes den klagende organisation samt opmanden senest 10 kalenderdage før retsmødet. Den nævnte frist kan fraviges efter aftale mellem organisationerne.

...”

Der er under sagen fremlagt eksempler på andre overenskomster med bestemmelser om, at manglende rettidig afgivelse af klageskrift medfører, at sagen anses for afsluttet og ikke kan anlægges igen, og at manglende rettidig afgivelse af svarskrift medfører, at sagen afgøres på grundlag af de oplysninger, der fremgår af klageskriftet og referaterne fra den fagretlige behandling, i begge tilfælde med en vis adgang til genoptagelse mod betaling af bod.

I tilkendegivelse af 28. januar 2011 i sag FV 2010.0227 har opmanden (Per Sørensen) om en overenskomstbestemmelse, der svarer til § 22, stk. 5, i Fællesoverenskomst for Provinsen, udtalt:

”I lighed med overenskomsten i denne sag indeholder mange af arbejdsmarkedets overenskomster frist for indbringelse af en faglig strid for en voldgiftsret. Af en række tidligere afgørelser fremgår, at en overskridelse af en sådan frist efter arbejdsretlig praksis i almindelighed må bevirke, at sagen afvises fra voldgiftsretten, og at undtagelse herfra kun kan gøres, hvis parterne er enige herom, eller der foreligger ganske særlige omstændigheder.

Der foreligger ikke holdepunkter for, at fristen i overenskomstens § ... ikke skal forstås som en absolut frist, og der foreligger i denne sag ikke særlige omstændigheder, der kan begrunde, at der skal ses bort fra fristen. Herefter tages DMA's afvisningspåstand til følge.”

Opmandens begrundelse og resultat

Fristberegningen

Hovedforhandling i sagen blev i september 2015 berammet til den 3. december 2015 kl. 14.30. Klageskrift med bilag blev sendt pr. e-mail den 10. november 2015, og svarskrift med bilag blev sendt pr. e-mail den 24. november 2015 kl. 10.13 (til opmanden) og kl. 10.30 (til LO).

Opmanden finder, at udtrykket ”senest 10 kalenderdage før retsmødet” mest naturligt må forstås således, at fristen skal beregnes fra datoen for retsmødet, dvs. fra den 3. december 2015, hvilket betyder, at svarskriftet skulle have været sendt senest den 23. november 2015 for at være rettidigt. Opmanden finder således ikke grundlag for at anvende en fristberegning svarende til den, der har fundet udtryk i selskabslovens § 21, hvorefter fristen beregnes fra dagen før den pågældende begivenhed. En anvendelse af en sådan fristberegning ville føre til, at svarskriftet skulle have været sendt senest den 22. november 2015.

Svarskriftet er herefter sendt for sent.

Virkningerne af fristoverskridelsen

Det er i opmandstilkendegivelsen i FV 2010.0227 antaget, at virkningerne af overskridelse af fristen for orientering af den modstående organisation om, at sagen ønskes videreført, efter at der forgæves har været afholdt mæglings- og organisationsmøder, er, at sagen afvises. Tilkendegivelsen må forstås således, at det ikke efter afvisningen er muligt at rejse sagen på ny.

Opmanden finder, at baggrunden for denne retstilstand må antages at være, at fristen for orientering om, at sagen ønskes videreført, etablerer en beskyttelsesværdig forventning hos organisationerne om, at der ikke vil ske mere i sagen, når fristen er udløbet.

En tilsvarende forventning etableres ikke ved forsinkelse med afgivelse af processkrifter efter meddelelsen om, at sagen ønskes videreført, og opmanden finder på den baggrund, at manglende rettidig afgivelse af svarskrift kun kan tillægges udeblivelsesvirkning, hvis der er hjemmel hertil.

En sådan hjemmel findes ikke i overenskomsten, og der er ikke grundlag for en analog anvendelse af bestemmelser i andre overenskomster om retsvirkningen af fristoverskridelser.

Der er heller ikke grundlag for anvendelse af bestemmelsen i retsplejelovens § 352 om udeblivelsesvirkning, jf. arbejdsretslovens § 29, hvorefter retsplejelovens regler om hovedforhandling af borgerlige sager i 1. instans med de fornødne tilpasninger gælder for behandling af faglige voldgiftssager. Retsplejelovens regler om hovedforhandling af borgerlige sager i 1. instans findes i lovens kapitel 34 (§§ 362-366), og § 352 findes i kapitel 33 om sagsforberedelse i 1. instans. Der findes ikke i arbejdsretslovens kapitel 2 om faglige voldgiftsretter regler om sagsforberedelse og heller ikke henvisning til reglerne i retsplejelovens kapitel 33. Der findes endvidere ikke regler om sagsforberedelse i Normen, hvortil der henvises i arbejdsretslovens § 33, stk. 2, bortset fra reglerne i Normens § 13, som ikke har relevans for den foreliggende problemstilling.

Opmanden finder herefter, at overskridelsen af fristen for afsendelse af svarskrift ikke har udeblivelsesvirkning, men at overskridelsen efter omstændighederne kan føre til, at den berammede hovedforhandling må udsættes for at klager kan få tilstrækkelig tid til at forberede sig, ligesom overskridelsen vil kunne medføre bodsansvar for indklagede.

Efter at opmandens tilkendegivelse var meddelt på retsmødet den 1. december 2015, oplyste klagers advokat, at klager ikke begærer hovedforhandlingen omberammet.

Thomas Rørdam